

آفت علم چیست؟

دانشمندان جزء پیشوایان دین محسوب می‌شوند و به نوعی پس از پیامبر این دانشمندان هستند که راه خوشبختی، سعادت و کمال را به انسان‌ها می‌آموزند.

دانشمندان جزء پیشوایان دین محسوب می‌شوند و به نوعی پس از پیامبر این دانشمندان هستند که راه خوشبختی، سعادت و کمال را به انسان‌ها می‌آموزند.

به گزارش خبرنگار دین و اندیشه خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا)، عالم و دانشمند ابتدا باید حقیقت را در وجود خود کشف کنند و پس از آن به سایرین بیاموزند. چیزی که برای عالمان مهم است عمل به علم است.

اصلی که در زندگی یک دانشمند و عالم مهم است این است که او ارزش علم خود را بداند و به آن عمل کند.

در این رابطه امام علی (ع) می‌فرماید: آفت علم، نداشتن عمل است.

امام صادق (ع) می‌فرماید: از علم هر چه را می‌خواهید فرا گیرید، ولی تا به آن عمل نکنید خدا سودی از آن به شما نخواهد رساند.

پیامبر اکرم (ص) در حدیثی می‌فرماید: آن که هر چه علمش افزایش یابد زهدش نسبت به دنیا افزایش نیابد، جز دور شدن از خدا بهره‌ای ندارد.

امام علی (ع) در حدیثی دیگر می‌فرماید: اگر حاملان علم آن را چنان که شایسته است حمل کنند، خدا و فرشتگان و مردم دین پیشه آنان را دوست خواهند داشت، ولی آنان علم را به خاطر دنیاطلبی به دست آورده‌اند، به همین جهت خدا برایشان خشمگین است و در نظر مردمان خوار و بی‌مقدارند.

امام صادق (ع) می‌فرماید: آنکه عذابش از همه مردم شدیدتر است، عالمی است که از علم خود به هیچ روی بهره‌ای نبرده است.

امام صادق (ع) در حدیثی دیگر فرموده‌اند: آن که فعلش گواه بر قولش نباشد، عالم نیست.

زراره بن اوفی گفت نزد علی بن الحسین (ع) داخل شدم، گفتند: "ای زراره! مردمان در روزگار ما بر شش طبقه‌اند: شیر و گرگ و روباه و سگ و خوک و گوسفند... اما روباهان کسانی‌اند که از راه دینشان نان می‌خورند و آنچه به زبان توصیف می‌کنند در دل‌هایشان نیست.

امام علی (ع) می‌فرماید: علم بی عمل همچون درخت بی‌میوه است.

همچنین پیامبر (ص) می‌فرماید: هیچ گفتاری جز به کردار موثر نیست.

پی‌نوشت:

غررالحکم / 136-137

عده‌الداعی / 67

بحار / 37/2

کافی / 36/1

بحار / 225/67 از کتاب خصال / 165/2

غررالحکم / 220

بحار / 207/1- از کتاب امالی طوسی

منبع:

الحیات، محمدرضا حکیمی